

Norwegian
64-0306

En Større Enn Salomo

Greater Than Solomon Is Here Now

6 Mars, 1964
Dallas, Texas, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

jordens ytterste deler, for å høre Salomos visdom. Og en større enn Salomo er her, (hele) menneskehetens Frelser, Jesus Kristus fra Nasaret! Frels dem, Far. Tilgi deres synder. Vask deres sjeler i Lammets Blod, og gi dem en opplevelse av å være en født Kristen. Ikke et annet dyr, ikke noe annet (dyr) kunne ha gjort dette foruten hjortemoren. Det er hva hun var. Gi oss den opplevelsen nå Herre, en gjenfødt opplevelse i Guds Kongerike, mens den Hellige Ånd er her.

²²⁶ Lukk deres øyne nå, og løft opp deres hender, og si, gjør din bekjennelse og si, »Jesus, nå tror jeg. Ta meg som jeg er. Det er ikke noe mer jeg kan gjøre. Helbred mitt syke legeme. Ta meg, Herre. Jeg tror at Du er her, den Hellige Ånd er her og identifiserer Seg Selv. Frels meg ved Din nåde, Herre. Det er alt jeg vet å gjøre. Gjennom Jesu Kristi Navn!» Broder Grant, vil du lede i bønn?

En Større Enn Salomo

La oss bli stående for bare et øyeblikk, mens vi leser Herrens Ord. Dere som vil vende til Skriftlesingen, i kveld, gå til Matteus Evangelium 12, og vi begynner med det 38 vers.

Da tok noen av de skriftlærde og fariseerne til orde og sa: »Mester, vi ønsker å se et tegn av Deg.»

Men Han svarte med å si til dem: »En ond og utro slekt søker etter tegn. Men ikke noe tegn skal gies dem, bortsett fra profeten Jonas tegn.

For som Jona var tre dager og tre netter i den store fiskens buk, slik skal Menneskesønnen være tre dager og tre netter i jordens hjerte.

Menn fra Ninive skal stå opp i dommen sammen med denne slekten og fordømme den. For de omvendte seg ved Jonas forkynnelse. Og se, her er Én som er større enn Jona.

Dronningen fra Syden skal stå opp i dommen sammen med denne slekten og fordømme den. For hun kom fra jordens ender for å høre Salomos visdom. Og se her er Én som er større enn Salomo.

² La oss bøye våre hoder. Med våre hoder og hjerter bøyd i Hans Nærvær, er der en liten anmodning her inne i kveld, at du ville like å bli husket i bønn? Hvis så, bare løft din hånd, og tilkjennegi at, »Gud, hør min bønn.» Be stille nå mens vi går til bønn.

³ Vår Himmelske Far, vi regner dette som ett av de mest storslagne privilegier som vi kan ha på denne side av Herligheten, å få møte forsamlingen med mennesker som tror på Deg, hvor vi kan forvente Ditt Nærvær, fordi det er ifølge Ditt løfte. Du sa, »Hvor to eller tre er forsamlet i Mitt Navn, der vil Jeg være midt iblant. Og om de kan enes på en bestemt ting, og spør, så skal de motta det.» Herre,, den største ting som vi kunne enes på, i kveld, er at Du bare ville møte med oss, slik at vi kan se Ditt Nærvær, sanse det i vår ånd, og vite at Du er her. Og i Ditt Nærvær, så føler vi at vi kan tømme ut våre hjerter, i ydmykhet. Som vi mediterer på Deg, må vi føle denne store sans fra svaret på våre bønner, som vi spør nå i Jesu Kristi Navn. Amen. Dere kan sette dere.

⁴ Jeg vil ta emnet, om Herren vil det, med noen Skriftsteder jeg har skrevet ut her, for noen øyeblikk før vi går til bønn for de syke, på dette emnet om: ***En Større Enn Salomo Er Her Nå.***

⁵ Vi finner i vår begynnelse av Skriften i kveld, hvor vår tekst er funnet, at Jesus hadde en tvist med Fariseerne. Han irettesatte dem, fordi de ikke hadde forstått Ham. En Mann, hvor teologene, som hadde blitt opplært (å) se frem til tiden for Hans tilsynekomst, og så da Han kom, så misforsto de Ham og kalte Ham for, »en djevel.» De sa at tjenesten som Han hadde var av djevelen, fordi Han kunne sjelne tankene som var i deres hjerter, og ved dette trodde de Ham å være en slags, en...heksedoktor eller en slags spåmann; og enhver visste at det er onde ånder. Og å kalle en Guds gjerning for, »en ond ånd,» var blasfemi, (bespottelse.)

⁶ Og Han hadde fortalt dem at Han ville tilgi dem for det, fordi den Hellige Ånd ikke hadde kommet ennå for å mykne opp deres hjerter, og å få dem i en tilstand slik at de ville forstå Gud. Deres hjerter var langt borte fra Gud. Alt de visste om var lovens kalde teologi, og de hadde ennå ikke mottatt den Hellige Ånd. Men Han sa, »Når den Hellige Ånd har kommet, og (dere) gjør de samme ting, å tale i mot Det, vil aldri bli tilgitt i denne verden eller i den verden som kommer.»

⁷ Og jeg tenkte, som jeg leste dette, denne ettermiddag, og mediterte på det, hvordan de, en av dem her, kom til Ham, via omveier, og spurte Ham og sa, »Mester, vi ønsker å se et tegn fra Deg.» Med andre ord, Jødene var alltid lært til å tro på tegn. Jødene søker tegn, alltid; og Grekerne visdom. Og vi finner at disse Jødene stolte på et tegn.

⁸ For et...et vitnesbyrd imot denne Fariseer, at han angivelig skulle kjenne Skriftene, for, Messias tegnet, Jesus, hadde allerede utført det, og hans øyne var så formørket at han ikke gjenkjente det. Jesus hadde, Jesus hadde gitt ham det sanne Messias tegnet på at det var lovet i Skriften. Men han så etter et annet slags tegn.

⁹ Og hvor sant det står med lærere i dag, og folk i dag. De kan se noe som er solid og fast i Skriften, lovet av Gud, for tiden. Og de kan se Det, men likevel ser de fremover til noe, de ønsker å se noe annet, og tar ikke tegnet for tiden.

¹⁰ Han fortalte dem en gang og sa, »Dere kan tyde himmelens utseende når den er rød. Dere sier, når den er rød og det er kveld, 'i morgen blir det pent vær,' og så videre.» Men Han sa, »Dere kan tyde himmelens utseende, men tidens tegn kan dere ikke tyde.» For sannelig hadde Skriften sagt at denne Messias ville være en profet.

Trukket fra Emmanuels årer,

Hvor syndere dukker ned,

Og mister alle sine skyldige flekker.

Den døende tyv gledet seg å se, Den Kilden på sin dag; Der må jeg, som han,

Vaske alle mine synder bort.

²¹⁸ Vil dere ikke komme og akseptere det nå? Jeg venter bare et øyeblikk, kanskje noen andre kan komme og stå her for bønn.

²¹⁹ Jeg vil nå spørre forkynnerne her, brødre, kom ned og stå sammen med meg, rundt, mens vi ber; og (dere) forkynnere der ute, som bryr seg, og noen av disse mennesker i ditt nabolag, som ville komme til din kirke, eller... eller noe, at du er interessert i... i sjeler som kommer til Kristus, og dere tror dette å være Jesus Kristus.

²²⁰ Husk, jeg er ikke Jesus Kristus. Jeg er deres broder, en synder frelst av nåde. Jeg er slik som dere er. Men det er Jesus Kristus, den Hellige Ånd som er her med oss, og holder Sitt Ord. Han behøver ikke å gjøre dette, men Han lovet at Han ville gjøre det. Jesus var ikke nødt til å helbrede de syke, men Bibelen sa, »Han gjorde det, så det skulle bli oppfylt det som var lovet av Ham.»

²²¹ Vi bryr oss ikke om hva slags kirkemerke du tilhører; dersom dere tror at Jesus Kristus er nærværende, at dere tror at der er en gjenfødt opplevelse ved dåpen i den Hellige Ånd.

²²² Forkynnere, beveg dere rett opp, inn iblant disse menneskene her. Kom rett opp iblant dem, og legg deres hender på dem. Vi skal ofre bønn for dem. Jeg spør vår forsamling om bare å være så ærbødig som dere kan for noen få øyeblikk. Hva vet vi om hva den Hellige Ånd vil gjøre! Slik ja, beveg dere rett inn, bland dere selv med folket. Kom rett omkring dem, hver og en.

²²³ Husk nå, der er bare en ting dere kan gjøre, det er å akseptere hva Han har lovet dere. Her dere sett virkelig-heten av Kristi oppstandelse?

²²⁴ Jeg skal spørre forsamlingen om de vil stå et øyeblikk, i ærbødighet og respekt til Det. Tro nå, enhver av dere. Bekjenn alt som dere har gjort, det er alt dere kan gjøre, og spør så Gud om å tilgi dere. Og aksepter Det, tro Det. La enhver nå be på sin egen måte.

²²⁵ Vår Himmelske Far, vi kommer til Deg, med fargede sjeler. Hvordan denne her lille fortellingen, om denne hjortemoren, ble sittende fast. Folket ønsker å gjøre noe, eller se noe ekte; slik som Sydens dronning, som kom fra

bygningen, hvor enn du er, vil du komme? Det stemmer. Kom rett nå, dere som ønsker å finne Kristus.

²¹¹ Dere vil aldri være noe nærmere Ham før dere møter Ham. Han er her. Han er identifisert, noe virkelig. Dere har sluttet dere til menigheter, en masse av dere kirkemedlemmer, dere har sluttet dere til kirker, men det er alt dere hadde. Dere ønsker å se noe ekte. Om ikke dette er nøyaktig hva Jesus Kristus identifiserte Seg Selv å være!

²¹² Se på dette lille barnet som kommer her, gråtende, tårene renner ned hans lille ansikt. Ikke å undres, de er ømtålige. De har ikke vært trukket gjennom alle ting. En til kommer ned midtgangen, en til bakfra, som kommer ned, små barn, når de voksne har latt sine komme. Vil ikke dere komme? Kom rett opp her nå og stå rundt alteret. Dere kirkemedlemmer, dere folk som ønsker å ha en opplevelse av Kristus i ditt hjerte, vil dere ikke komme her? Hvis Han kjenner ditt hjerte, og du vet at du ikke kunne skjule det, vil du ikke komme rett nå og stå her, rett før vi går videre. Kom her, stå her for et ord i bønn. Vil dere gjøre det?

²¹³ Kom, vis at dere står for Ham. Stå for Ham. Hvis dere er skammer dere for Ham, så vil Han skamme Seg for dere der.

²¹⁴ Husk, Han er her. Skriften sa at dette ville skje, og her er Han og identifiserer Seg Selv i å være her. Om du er et kirkemedlem, og ikke kjenner Kristus som en ekte opplevelse, vil du ikke komme på denne tid? Jeg er ikke særlig flink til og overtale folk. Eneste tingen jeg kan si, er å fortelle dere Sannheten, og om Kristi Nærvær, pluss at Hans Ord er manifestert.

²¹⁵ Oppe, på galleriet, dere som løftet hendene; søster, broder, hvis dere ønsker å komme ned, vi kommer til å vente rett her. Kom rett ned, og samle dere rundt alteret for bare noen ord i bønn. La verden få vite, la Jesus få vite at dere ikke, dere ikke er skamfulle, at dere, at dere ønsker å være en ekte Kristen. Vil dere ikke komme mens vi bare venter et øyeblikk eller to?

²¹⁶ Kirkemedlem, lunken, frafallen, vil du ikke komme å stå sammen med dem nå? Kom her og stå, om du ikke har fått en opplevelse med Gud, at du er født inn i Guds Kongerike, slik som det.

²¹⁷ Hva mer ønsker dere å se? Husk, jeg forteller dere i Herrens Navn, om dere anser meg å være Hans tjener, at dette er det siste tegnet som menigheten vil se, ifølge Skriften. Det var den siste ting som Abraham så før løftesønnen kom. Og Jesus lovet den Kongelige Sæd (Ætt) å se den samme ting som Abraham så, rett før Hedning- verden brenner. Ikke utsett det for noe annet. Satan prøver på å få deg til å se forbi det. Kom nå, mens...

Der er en Kilde fylt med Blod,

¹¹ Vi vet at Guds metoder å gjøre ting på var alltid og sende en profet for å stadfeste Hans Budskap. Det har aldri slått feil. Og det vil aldri slå feil. Gud kan ikke forandre Sitt mønster. Hva Hans første avgjørelse var, må alltid forbli slik. Hva Han sier er sant.

¹² Gud tar Seg aldri av store grupper. Han tar Seg alltid av den enkelte. Det er hvordan Han har tatt et folk ut av Hedningene for Sitt Navn; bare enkeltvis, en her og en der, for Sitt Navn. Han tar Seg av den enkelte, ikke av grupper.

¹³ Og vi finner grunnen til at de trodde dette, at en profet må være et identifisert Guds vitne. For når han sier noe, og det skjer; og han sier igjen, og det skjer; og hva enn han sier, og Gud stadfester det å være sant, da sa Han, »Hør ham, for Jeg er med ham.»

¹⁴ Vi finner at Moses, som de påsto at de trodde på, hadde fortalt dem at, »Herren deres Gud skal reise opp en Profet som meg, og på Ham må folket høre. Og alle dem som ikke vil tro denne Profet skal bli avskjært fra folket.»

¹⁵ Vi finner det å være sant. »Han kom til Sine Egne; Hans Egne tok ikke imot Ham. Men alle dem som tok imot Ham, til dem ga Han kraft, ga dem kraft til å bli Guds sønner.»

¹⁶ Hvordan vi at finner disse Fariseere ser rett, og Sadduseere, nøyaktig på hva Guds løfte sa at Han ville gjøre. Og der søkte de fremdeles et tegn, og visste ikke at dette var det sanne Messias tegnet som Han skulle gi.

¹⁷ Filip forsto det, da Han fortalte ham hvor han var dagen før. Han forsto at dette var Messias, og sa, »Du er Kristus, Du er Israels Konge.» Så han gjenkjente det fordi han var det gitt. Han var.

¹⁸ Jesus sa, »Intet menneske kan komme til Meg uten at Min Fader drager ham. Og alle dem Faderen har gitt Meg vil komme til Meg.» Uansett hvor mye de prøvde på å komme inn en annen vei, det må være Gud. »Det står ikke til den som vil, eller til den som løper, det er Gud som viser nåde.» Gud er Den som utvelger. »Dere har ikke valgt Meg,» sa Jesus, »Jeg valgte dere.»

¹⁹ Og nå finner vi at antikrist, på den siste dag, »vil forføre alle som bor på jorden, hvis navner ikke sto oppskrevet i Lammets Livsbok fra verdens grunnvoll ble lagt.» Ditt navn var satt i Guds Bok før Lammet ble slaktet. Da Hans program var lagt ut, alt sammen, så var du anerkjent i det programmet fordi du fikk Evig Liv. Ordet *Evig*, (betyr:) begynte aldri, og kan aldri slutte, og du er en egenskap av Guds tenking før verden noen gang ble skapt. Det er den eneste måten som du kan ha Evig Liv. Og det Livet, som Han tenkte på deg, er i deg nå. Det finnes ingen måter å atskille det. Det er der inne for å bli.

²⁰ Legg merke til disse Fariseere nå, enda de var religiøse lærere, store teologisk lærde, studerte Boken dag og natt, og unnlot å se dette Messiastegnet, og var der for å spørre Ham om et tegn.

²¹ Slik at jeg kan ytterligere fremme tingen, for å la dere vite at Gud gir alltid tegn. Fordi Han er overnaturlig, så tar Han Seg alltid av folket gjennom tegn, Bibelske tegn.

²² I det Gamle Testamentet, når de hadde et...et spørsmål, og noen drømte en drøm, og det var ingen...ingen profet der, så tok de ham ned til tempelet, hvor de hadde hva de kalte for Urim Tummim. Dere Bibel lærere forstår hva jeg mener. Det var brystplaten som Aron bar, som hadde tolv steiner som representerte Israels tolv stammer. De hang den opp på en stolpe; og når denne profeten, eller denne drømmeren, eller hva det var, fortalte sitt syn eller sin drøm, uansett hvor virkelig den synes å være, dersom de overnaturlige lysene ikke kom frem, og gjorde Urim Tummim på denne brystplaten, da ble det forkastet. Gud avslo det.

²³ De må være et overnaturlig tegn fra Gud, får å stadfeste. Uansett hvor virkelig, hvor dypt det enn var i teologi, hvor stort det lød, hvis ikke Guds overnaturlige tegn ikke stadfestet det, da var det ikke slik, til Jøden.

²⁴ Det Gamle Testamentet, Arons (bryst) plate var tatt vekk med det Gamle Testamentet.

²⁵ Men i den Nye Pakt, så forblir Gud fremdeles med Urim Tummim. Det er, hvis en profet, en drømmer, teolog, eller hva det er, taler noe som er i motsetning til Ordet, og Gud ikke gir gjenlyd tilbake gjennom Ordet, så ville jeg la det være, for det er Guds Urim Tummim. Og jeg tror det av hele mitt hjerte, at det er Guds Ord.

²⁶ Og Gud er Hans Eget Ord. »I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og dvelte iblant oss.» »Han er den samme i går, i dag, og for evig tid.» Han er, fremdeles. Gud trenger ingen tolk.

²⁷ Vi tolker, og sier, »*Dette, dette* er det, og *dette* er det,» og så videre.

²⁸ Gud trenger ikke en tolk. Han er Sin Egen tolk. Gud trenger ikke til at vi tolker Hans Ord. Bibelen, det er skrevet, og Den sier at Den ikke er gitt til egen tydning. Gud sa, i begynnelsen, »La det bli lys,» og det ble lys. Det var tydningen av det. Gud sa, »en jomfru skal unnfange,» og hun gjorde. Det var tydningen av det. Den trenger ikke tydning fra noen.

²⁹ Gud sa, at i denne dag, ville disse ting finne sted, og de er. Det trengs ingen tydning. Det er Gud som gjør Sin Egen tydning. Det skjer. Uansett hvor

hodeverk som plager henne virkelig ille. Det stemmer. Hvis det er riktig, så løft din hånd slik. Og jeg har aldri sett henne, i mitt liv. Det er sant. Det er riktig. Hodepine plager henne, omtrent som migrene, men det kommer til å forlate deg. Amen. Tro det. Nå...

²⁰⁴ Der er en mann som sitter rett ved siden av deg der, og han ser rett på meg så oppriktig. Og det Lyset beveger seg rett over mot ham. Og mannen lider av trøbbel med sine øyne. Men om han vil tro, så vil Gud helbrede øynene og gjøre dem friske. Tror du? All right. Jeg har aldri sett deg i mitt liv. Du er en fremmed for meg.

²⁰⁵ Den unge karen som sitter ved siden av deg der. Han lider av vanskeligheter med sitt hode. Det stemmer. Jeg har aldri sett mannen, i mitt liv. Gud vet det. Ja vel, tro.

²⁰⁶ Mannen som sitter ved siden av deg, med briller på, og ser denne veien. Ja, du går med briller, men det er egentlig ikke dine vanskeligheter. Du har noe som er galt med ryggen som du ønsker å bli bedt for. Dersom det er riktig, så vink med din hånd. All right.

²⁰⁷ Den unge fyren som sitter ved siden av deg der, rett ved siden av deg. Han har en masse med vanskeligheter, den unge mannen har. Ja, sir, med det røde slipset på, du har hatt en masse trøbbel i din familie og ting. Din hustru er en nervøs person, og du lider av et slags trykk i ditt hode også. Det er SÅ SIER HERREN. Det er sant. Det stemmer. Bare tro. Ikke tvil, men tro.

²⁰⁸ Her er en kvinne som sitter rett bak her. Ser dere ikke det Lyset som beveger seg bak der, og setter seg ned rett der? Hun lider av et øyeproblem, og blæren hennes. Åh, hun kommer til å gå glipp av Det. Herren Gud, hjelp meg. Hennes navn er Fru. Chambers. Tro av hele ditt hjerte, Fru. Chambers. Reis deg opp på dine føtter. Reis deg opp, slik at folket kan se hvem du er. Jeg er en fremmed, har aldri sett henne i mitt liv. Ja. Det er over nå. Jesus Kristus gjør deg frisk.

²⁰⁹ Om ikke dette er Jesus Kristus, den samme i går, i dag, ja til evig tid, hvor er Han da? Lovet Han å gjøre det? Alle som tror det, løft din hånd. All right.

²¹⁰ Ønsker du å være en ekte Kristen, du som løftet din hånd for en stund siden; slik som den hjortemoren var? Mens den Hellige Ånd er her, og salvelsen er over oss, hvorfor baner du deg ikke en vei, og kommer og står rett her ved alteret for en liten stund. Dersom du søker Gud for frelse, vil du komme her, bare komme her ved dette alter og stå her med meg for bare et øyeblikk? Stå opp. Slik ja. Det stemmer. Gud velsigne deg. Hvem som helst i

¹⁹⁷ Herre, der er noen her som kommer slik, kanskje ikke fra Saba, men de har kommet fra mange steder. Jeg ber, Gud, at Du vil identifisere Deg Selv i kveld, virkelig. Og identifiser Deg Selv i dem, som morsinstinktet i den lille hjorten gjorde den dagen. Vi er Dine, Far. Tal til oss, i Jesu Navn. Amen.

¹⁹⁸ Jeg vil at dere skal ha tro, enhver av dere, tro, rundt over alt. Og bare be. Ikke... Bare se og be nå, og bare tro. Kan hende at dette ikke, kan hende at den Hellige Ånd ikke er tilfreds i å gjøre dette. Hvis Han ikke, så vil jeg kalle opp en bønnekø. Men bare stå her. Noen der ute, endog om dere... Jeg vil ikke ha dere med bønnekort. Bare, bare hvem som helst, bare be. For, jeg ville ikke vite, men dere bare ber og ser. Bare si, »Herre Jesus, jeg vet at den mannen ikke kjenner meg. Han vet ingenting om meg, men jeg vet at jeg tror.»

¹⁹⁹ Din tro er ubevisst. Ikke press nå, eller hopp. Dere hopper bort fra det. Det er rett med dere. Bare slapp av selv, og hvil. Bare ha tro nå. [En broder i forsamlingen gir en formaningstale –Ed.] Amen. Vær ærbødige, bare ha tro, bare tro. Noen ganger er din tro ubevisst, du har den og vet det ikke. Den lille kvinnen hadde den; hun visste det ikke.

²⁰⁰ Hvor mange av dere har noen gang sett bildet av denne Herrens Engel, dette Lyset? Det ble tatt rett her i Texas. Det har blitt tatt (brakt) over hele verden nå.

²⁰¹ Men hva tenker du, sir? Tror du, som sitter rett her i hjørnet? Du ser så ivrig ut. Du har mange ting som er galt med deg. Du har komplikasjoner, mange ting. Når jeg sa det, en virkelig underlig følelse kom til deg, gjorde det ikke? Hvis det er riktig, så løft din hånd. Jeg er en fullstendig fremmed for deg, jeg kjenner deg ikke. Det stemmer. Vet du hva? Dette Lyset anbrakte seg akkurat rett ned over deg. Ser du? Det var hva du følte, en slags virkelig kjær følelse. Jeg så på Det, komme rett ned.

²⁰² Ja, du er her, du ønsker å bli bedt for før du forlater bygningen. Om Gud vil åpenbare for meg hva dine vanskeligheter er, og du sitter der, og jeg her, ville du tro at det var Gud? Det er en brokk, en av dine store ting. Det stemmer. Stemmer det? Hvis Gud vil fortelle meg hvem du er, hva ditt navn er, du har god kontakt med Ham nå. Vil du tro at jeg er Hans profet, eller Hans tjener? Unnskyld meg, det er en snublesten for mange. Tror du det? Ditt navn er Mr. Sturg. Hvis det er riktig, så løft din hånd. Tro det og bli helbredet.

²⁰³ Her er en liten dame som sitter rett bak her, mørkhåret, rett ut her i midtgangen. Ja, du. Du var forundret når det ble sagt. Rett nå på denne tid begynner du å kjenne deg underlig, noe virkelig kjærlig noe rundt deg. Om noen vil se, om dere kan se Det, det er på en måte et ravgult lignende Lys som kommer ned på denne lille damen. Hva hennes vanskeligheter er at hun har

mye vi prøver på og vri Det, og si, »Det betyr ikke Dette, og det betyr ikke Det.» Det betyr nøyaktig Det, og Gud er Sin Egen tolk. Han stadfester Sitt Ord, brakt til å skje, og det er Hans tydning av Det, fordi det skjer.

³⁰ Nå finner vi disse karene her, i Matteus kapittel 12, vers 38 til 40, og de spurte Ham, »Mester, vi vil gjerne se et tegn fra Deg.»

³¹ Han bebreidet dem fordi de ikke hadde trodd Ham, og hadde kalt selve den Ånd som var på Ham for, »en ond ånd,» i deres vantro, fordi de ikke kunne identifisere (Hans) hvor Han kom fra. De kjente ikke til hvilken skole Han kom fra, om Han var en Fariseer eller en Sadduseer; og prøvde konstant å rive ned deres teologiske institusjoner, og kalte dem for en gjeng med »slanger.» Og de kunne ikke identifisere Ham noe steds. Og så, »Hvor kommer denne Mannen fra? Vi vet ikke Hvorfra denne Mann er.» Og de var ikke klar over selve tegnet på at Han var Messias, som var der.

³² Som den lille kvinnen ved brønnen, som vi talte om i forgård kveld. Hun gjenkjente det, og det gjorde noe for henne. Og disse som gjenkjente det...det, de var Guds Sæd som skulle bli kalt for den dag.

³³ Gud, har alltid, og i alle tider gitt åndelige gaver til Sitt folk. Det er slik Han er identifisert og (gjort) kjent, ved åndelige gaver. Og når Gud sender en åndelig gave til Sitt folk, og denne åndelige gaven blir forkastet, da går det folket inn i et kaos av mørke. Hver gang, igjennom tidsaldrene, når Gud sendte noe til folket, en gave, og de vendte ryggen til den, det folket ble forkastet av Gud fordi de forkastet Guds barmhjertighet.

³⁴ Å, hvilken tilfredshet det ville bli, i kveld, hvor mye større det ville være enn alle bomberommene og...og alle steder vi kunne tenke på, om denne nasjonen, som er kalt en Kristen nasjon, kunne akseptere Guds gave som har blitt gitt til den, den store Hellige Ånd utgytt i disse siste dager. Og om denne nasjon ville akseptere Den, så ville det være mer sikkert enn noe annet som de kunne gå inn i. Men de avviste Den, så der er ikke noe annet tilbake enn kaos og dom.

³⁵ I alle tidsaldre Ga Han disse store åndelige gaver. Og legg merke til, at alltid når det kommer en åndelig gave, en sann gave; jeg ønsker å tale en kveld, om: »Gavenes Røst,» om Herren vil. Men alltid så er disse gavene vanligvis kunngjort ved profetene. Og så når dere ser en profet komme frem på senen, så viser det at dommen er for hånden. Det er et tegn, når dere ser en Guds identifisert profet kommer på senen. På Jeremias tid, og på Daniels tid, på Johannes Døperens tid, på Herren Jesu tid, og ned igjennom. Når en profet oppsto på senen; da er det tid for Gud tale Sitt Ord. Nasjonene forkaster det, og så setter kaoset inn.

³⁶ Det var slik det var hver gang i forandringen av menighetstidene, når Budskapet ble forkastet. Gud ga disse gaver og budskap til folket, og da de avviste det, så er det ikke noe annet tilbake enn dom.

³⁷ Gud er rettferdig. Han vil ikke sende dom før Han tilbyr nåde. Og nåde er forutsagt og hvordan det vil komme, men folket er vanligvis så oppblandet i deres sinn, og med så mange forskjellige menneskelagde planer inntil de ikke gjenkjenner Det. Og det er måten det alltid skjer på.

³⁸ Vi finner at Han fortalte dem at, »En...en ond og utro generasjon søker etter tegn.» Hvor mange ganger har ikke den vantro tatt anledning av dette, om Bibelske tegn, og tror det ikke!

³⁹ Gud taler alltid med tegn. Han har alltid gjort det. Og Han vil alltid gjøre det. Og så lenge som det er en verden, så vil Han tale ved åndelige tegn. Han har forutsagt at de ville komme.

⁴⁰ Mange av de vantroende tar dette, når Han sier, »En ond og, eller, ond og utro generasjon søker etter tegn.»

⁴¹ Se her, Han talte i en sammensatt profeti her. Han fortalte dem også at de var en ond og utro generasjon; og sa også til dem at *enhver* ond og utro generasjon, og en som ville komme, ville motta et tegn. Legg merke til, Han sa, »En ond og utro generasjon søker etter tegn; og det skal ikke gies dem noe tegn, foruten Jonas tegn. For som Jonas var i hvalens buk i tre dager og netter; så måtte også Menneskesønnen være i jordens hjerte i tre dager og netter.»

⁴² Hva var det Han sa her? Han sa at »En ond og utro generasjon ville motta tegnet på oppstandelsen.» Og hvilken annen tidsalder har vi noen gang kommet til, enn hva det er rett nå, til en Kristus-fornektende, ond, og forvrengt utro generasjon? Og de vil motta et tegn, tegnet på oppstandelsen, at Jesus er likeså mye levende i kveld som Han noen gang var. Han har oppstått fra det døde, som gjør Ham til den samme i går, i dag, og for evig tid. »En ond og utro generasjon søker etter tegn, og de vil få det, og tegnet vil være et tegn på oppstandelsen.» Selv- følgelig talte Han til dem, om at Han ville stå opp fra det døde.

⁴³ Mange ganger så har Skriften en dobbel mening. Slik som i Matteus Evangelium 3, hvor det sier, »At det skulle bli oppfylt som var talt av Herren ved profeten, når han sier: »*Ut fra Egypt kalte Jeg Min Sønn.*» (Matt. Evg. 2:15 – Red.) Om dere henviser dette tilbake til Hosea, han profeterte at, »Ut av Egypt kalte Han Sin sønn, som var Israel.» Jakob var Guds sønn, og Han kalte ham ut av Egypt. Det er hvor referansen viser deg til. Men også, Kristus var Hans større Sønn, og Han kalte Ham ut, Israel var et billede.

hvert øye se Ham hvert kne skal bøye seg, og hver tunge skal bekjenne det. Absolutt.

¹⁸⁹ Men Hans Ånd er her. Dersom vi kan la vårt eget sinn drive inn i Hans. »La det sinn som var i Kristus også være i dere.» Han er Ordet. Og Bibelen sier, »Guds Ord.» Som, hvor mange vet at Jesus var Ordet? I Bibelen, Hebreerne 4, og Bibelen sa, »Det er skarpere enn et toegget sverd, og en Skjelner av hjertets tanker.» Det var hva som var i Salomo, (Guds Ord) Det var grunnen til at han kunne skjelne deres tanker. Det var i Jesus. Det er hva som er her nå. Samme ting.

¹⁹⁰ Nå, dere der ute. Jeg kommer ikke til å kalle noen bønnekø, fordi jeg kommer til å gjøre et alterkall. Der er kanskje noen her som aldri har vært i et av møtene. Jeg ser ikke en person i bygningen, som jeg...jeg kjenner.

¹⁹¹ Noen fortalte meg at det var omtrent tretti i går kveld, eller bedre, som ble kalt. Er dere klar over at en gang berørte en kvinne Hans kledning, og Han snudde Seg rundt, og den samme ting fant sted, og... og kraft gikk ut av Ham, Ham, Guds Sønn? Men Han sa, »Større enn dette skal dere gjøre, for Jeg går til Faderen.»

¹⁹² Bare tro alle sammen, ha tro, hver og en av dere, rundt over alt her, på disse feltsengene, sykebarene, hvor enn du er. Tro! Ikke tenk at du er håpløs.

¹⁹³ Dersom jeg kunne helbrede dere, så ville jeg gjøre det, men jeg kan ikke helbrede dere. Jeg kan legge mine hender på dere, og jeg akter å gjøre det, til alle som har disse kortene. De har gitt ut kort hver dag. Så jeg akter å gjøre det, men det er hva som viser at jeg tror sammen med dere.

¹⁹⁴ Men se, hvorfor rører dere Ham ikke? Bibelen sier at, »Han er Yppersteprest rett nå, som kan bli rørt ved våre skrøpeligheter.» Stemmer det? Vel, dersom Han er Ypperstepresten, da ville Han sannelig handle på samme måte som Han gjorde den gang. Ville Han ikke? Han ville sannelig handle på samme måte Han gjorde den gang. Ja vel, nå må dere berøre Ham ved tro.

¹⁹⁵ Himmelske Far, møtet er Ditt. Men jeg har lært i kveld på denne lille kvinnen som så noe ekte, da hun så skjelningens Ånd på Salomo. Og vi er sikre, Herre, at Ditt Ord er sant. Du sa Det ville komme tilbake igjen, slik som det var i Sodomas dager, rett før (Ditt) Komme; og Du er den samme i går, i dag, og for evig. De gjerninger som Du gjorde, skulle vi også gjøre. Og Du er en Yppersteprest, i kveld, som kan bli rørt ved våre skrøpeligheter. Hvor mye mer trenger vi?

¹⁹⁶ Hvor mye mer trengte disse Jødene, for å se at Han var en profet? En jomfru unnfanget, og alle disse ting, men, de, deres trosbekjennelse forblindet dem.

komme, og til å omvende, og gjøre hjerter nye, og å sette dem i en Guds fødselsopplevelse. Akkurat som den hjortemoren, noe som hun ikke hadde noe med, ved Guds nåde var hun utvalgt til å være en hjort, hun var utvalgt til å være en mor, og en lojal mor. Og Du fortalte oss at vi var »utvalgt før verdens grunnvoll ble lagt.»

¹⁸¹ Jeg ber, Gud, at Du vil la enhver av dem som har den tegningen i sitt hjerte, slik den lille damen hadde, for å finne Gud, at det i kveld vil skje noe ekte, slik at de kan se, og tjene Ham. »For en større enn Salomo er her.» Vi spør i Jesu Navn. Amen.

¹⁸² Ærbødig og stille nå, rett før vi kommer til alteret. Vær så snill, ingen beveger seg omkring. Bare vær virkelig ærbødige et øyeblikk. Dette er en alvorlig time, (et) alvorlig øyeblikk. Avgjørelser blir tatt. Mange løftet deres hender. Jeg tror at dere var dypt oppriktige i dette, da dere sa det.

¹⁸³ Nå har dere hørt om Bibelen, dere har hørt om Jesus, dere har hørt om Guds Sønn; dere har blitt lært at Han oppsto igjen, og dere er lært at Han er den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁸⁴ Denne Hellige Ånd som vi snakker om, er det Jesus Kristus? Så sikkert, Det er. Han er Gud; kjent som Gud, den Hellige Ånd. Det er ikke en annen Gud; det er den samme Gud. Fader, Sønn, og Hellig Ånd er ikke tre Guder; det er egenskapene til den samme Gud, bare den samme Gud i tre former. Det var tre tjenester, da Han tjente som Faderen, og så som Sønnen. Det er Gud som kommer ned, fra En Som ikke kan bli berørt, (endog å berøre fjellet betydde døden), til vi kunne ta på Ham i kjød.

¹⁸⁵ Og nå er Han i dere. Han helliggjorde dere ved Sitt Blod, slik at Han kan leve i dere. »På den dag vil dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg, Jeg i dere, og dere i Meg.» Ser dere? Det er Gud over oss, Gud med oss, Gud i oss. Ser dere?

¹⁸⁶ Og det er Kristus i kveld, den Hellige Ånd. Han er den samme. Og dere er... Han er Stammen, og dere er grenene. Ha tro på Ham. Og hvis Han vil identifisere Seg Selv, i kveld, og være iblant oss!

¹⁸⁷ Dersom Han sto her med arr, så ville det være et menneskelig vesen, det er kjød. Hvem som helst kan etterligne det; et menneskelig vesen kan vanskjære seg selv. Eller, kanskje, vi visste ikke hvordan Jesus så ut, vi har bare fått malerens ide, psykologien av det, hva Han så ut som; Hofmann hadde et slag, Sallman en annen, og hvor mange flere! Men hvordan ville dere kjenne Ham? Det ville være ved Hans Liv.,

¹⁸⁸ Fordi, dersom en mann sto her med merker fra torner i sin hånd, og hva mer, det ville være en bedrager; fordi, når Jesus Selv kommer, så skal

⁴⁴ Så dette er et bilde på forkastelsen av Kristus, i den generasjonen; dette er et større bilde, for den generasjonen som forkastet oppstandelsen hadde benådning, men denne generasjon som gjør narr av den Hellige Ånd er utilgivelig. Vi er... Større en den som forkaster den Hellige Ånd, enn den som forkastet Jesus Kristus i Hans kjøds dager på jorden. Jesus sa så, »Om dere taler imot Menneskesønnen,» da de sa at Han var en spåmann eller en ond ånd, så sa Han, »Den som taler et ord mot Menneskesønnen, får det tilgitt. Men den som taler imot Den Hellige Ånd, skal ikke få det tilgitt, i denne verden,» det er, å kalle den Hellige Ånds virke for en uren ting, når de ser Guds gjerning bli gjort.

⁴⁵ Ja, Jonas var et vitne om oppstandelsen, som han var i hvalens buk i tre dager og netter. Mange mennesker prøver å fordømme Jonas, og sier at, »Å, han, alle sammen, han var en Jonas.» Jonas var profeten. Han vandret eksakt i Guds vilje. Da han tok det gale skipet og kom ut dit, så måtte det bli gjort, det måtte være på den måten for å vise Jesu Kristi oppstandelse. Han måtte spille den rollen, på samme måte som Hagar var satt ut, slik at den frie kvinnen ikke ville bli arving sammen med trellekvinne. Disse ting måtte skje, de var skygger og bilder på de ting som skulle komme.

⁴⁶ Vi finner ut, at han kommer ned da, etter å ha talt med Jonas, og Han kommer til Salomos tidsalder. Vi vet alle at Salomos tidsalder var Tusenårsriket, nesten, i det Gamle Testamentet. Det var den største tid, som hele Israel noen gang hadde, under Salomos regjeringstid; ingen kriger å snakke om, og de hadde en stor tid. Gud ga Salomo, som var en sønn av David, (Gud) ga ham en gave til å skjelne, og nå kunne han skjelne tankene i folkets hjerte.

⁴⁷ Hvor denne Hebreeren som sto der burde ha gjenkjent dette! Salomo hadde en...en skjelingsgave, og han kunne skjelne tankene som var i deres hjerter, og alle samlet seg rundt Salomo, og enda så sto det her En større enn Salomo. Og Salomo var Davids sønn, men han var en mindre betydningsfull sønn av David, etter kjødet, og Jesus var Davids Sønn etter løftesæden, den Kongelige Sæd. Og her sto det En som var større enn Salomo, og gjorde de samme ting som Salomo gjorde, bare at Han var større enn Salomo, og de kalte det »Belsebub.»

⁴⁸ Ser dere tolkingen av Skriften? Ikke å undres over at Han sa hva Han sa, »En ond og utro generasjon søker etter et tegn; og de vil få det, tegnet på oppstandelsen.

⁴⁹ Og i Salomos tidsalder, var der store vekkelser som pågikk. Jeg vil på en måte gi det en illustrasjon, så de unge kan forstå det. Det var store vekkelser

som pågikk i Salomos dager. Gud ga en gave, og hele nasjonen samlet seg rundt den. Alle kom til den. De trodde helhjertet på den.

⁵⁰ Ville ikke det være en vidunderlig ting dersom det skjedde iblant folket i kveld, hvis hele Amerika, alt folket som kaller seg selv for Kristne, om de ville samle seg rundt Guds gave i denne siste dag, den Hellige Ånds utgytelse på folket! Denne Guds gave i de siste dager er den Hellige Ånd. Kristus i form av Ånden, Han er her med oss nå. Ville det ikke være vidunderlig hvis alle menighetene som erklærer å være Kristne, ville samle seg rundt denne store gave som Gud har gitt oss?

⁵¹ Hvorfor er det? De har fått det bort i alle slags ismer og trosbekjennelser og dogmer, og du kan ikke si hva som er hva. Det er nøyaktig måten de alltid har gjort det på. Men Gud lovet at det skulle bli rettet på, til Sæden, ved endetiden.

⁵² Legg merke til i dette, vi finner at de alle samlet seg rundt den store gaven, og Israel blomstret som aldri før. Alle nasjonene fryktet Israel; de var redde for å komme over dit, fordi de visste at Gud var med dem.

⁵³ Og jeg skal si dere, dere snakker om å stoppe kommunismen og alle ting; bare la Amerika komme tilbake til Gud, tilbake til hennes gave, tilbake til den Hellige Ånd, da slutter folk å skrike om kommunismen. Det er så makkstukket at til og med kommunister har antikommunistiske opplegg, for å finne ut hvem de er. Tingene må være på den måten. Men la dem komme tilbake.

⁵⁴ Her for ikke lenge siden, i Finland. Broder Lindsay, tror jeg, han...han var her sist kveld, var med meg da det skjedde. En liten gutt, (Kari Holma – Red) som jeg hadde sett i et syn her, ble oppreist fra det døde, over der. Mange av dere, antar jeg, har det fortsatt skrevet i deres Bibler, som jeg dro tvers over nasjonen og sa hvordan han ville se ut, hvor han skulle være, og så videre. Og han ble oppreist fra det døde, ifølge Herrens Ord. Han hadde blitt drept i en bilulykke. Mange av dere husker saken, og sto der da han ble reist opp fra det døde.

⁵⁵ Den kvelden dro vi ned til Messuhalli, Broder Lindsay og jeg, og Broder Moore, og mange av mennene, som prøvde å komme ned til Messuhalli; hvor, de lot så mange tusen, lot meg tale til dem, sendte dem ut og (jeg) talte til flere. På veien ned, de hadde fire eller fem bykvartaler som var avstengt. Folk var i gatene for å se oss komme inn og gå ut. Og der inne hadde det vert en liten pike på krykker, et ben var kortere enn det andre. (Hun) hadde blitt helbredet, og mange ting hadde blitt gjort.

kjenner Kristus som din personlige Frelser, og du ville ønske å kjenne Ham som din Frelser. Vil du løfte din hånd? En, to, tre. Gud velsigne dere. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg.

¹⁷⁵ Jeg undres på om det er noen her i kveld, som gjør krav på og være en Kristen, kanskje et medlem i en fin menighet, med en stor flokk av mennesker, men likevel så vet du at nede i ditt hjerte har du ikke Kristendom, i ditt hjerte, født inn i det. Akkurat som den moren var, hjorten, (den) var født til å være en mor, helt igjennom. Om du ville ønske å bli en ekte Kristen, slik som den lille hjortemoren var mor; vil du løfte din hånd og si, »Be for meg Broder Branham?» Gud velsigne dere. Gud velsigne dere. Rundt over alt, oppe på galleriet, jeg ser deres hånd.

¹⁷⁶ Himmelske Far, lite visste jeg, på den kalde Novemberdagen, stående der med snø nedover nakken, våt, å se den mannen ligge der, hvordan jeg talte til ham, holdt hans hånd, gråt med ham, men fortalte ham om Bibelen og alle ting. Og han sa, »Å, kanskje har du rett.» Men å se at Du måtte sende rundt noe så ekte, at rett på naturens måte, at, at han ikke kunne unngå å se at der var noe virkelig. Og nå er han Din tjener, Herre.

¹⁷⁷ Det er mange her i kveld. Noen av dem løftet sine hender, Far, at de aldri hadde vært en Kristen, og de ønsket å bli en. Gud, bare ikke la dem bli en av disse som bare løper og slutter seg til menigheter, eller tar en form, eller trosbekjennelse, eller dåp. Men la dem bli født i deres hjerte, Kristus.

¹⁷⁸ Og disse som har sluttet seg til menigheter, de, de søker Herre, som kanskje den lille kvinnen, den lille dronningen vi har snakket om. Hun...hun hungret etter noe. Og de gjør også Herre. Og da hun så noe som var ekte, så identifiserte det Gud i menneskelige vesener, hun var rede da. Og hun sa, »Velsignet være Israels Gud!» Hun ville ikke ha noe mer å gjøre med hedenske former.

¹⁷⁹ Og, Far, mange her i kveld, uten tvil, er i den samme tilstand. Om de kunne se noe virkelig! Og Du fortalte oss da Du var her i verden, hva som ville skje i denne dag. Vi er fortalt at Du er den samme i går, i dag, og for evig tid. Og vi vet hvordan Du var identifisert, og hvordan Fariseerne gikk glipp av å se det. Herre, de samme gruppene i dag går glipp av å se det, ved å tilhøre kirker, tilslutte seg, har bestemte trosbekjennelser, og så videre. De, de gikk glipp av å se Messias, den store Hellige Ånd som identifiserte Seg Selv med folket, som Du lovet at Du ville.

¹⁸⁰ Gi i kveld, Herre, at hver og en av disse vil bli klar over, og vil se Ditt Nærvær. Og må det komme inn i deres hjerter, teksten, »En større enn Salomo er her i kveld,» det er Jesus Kristus, den oppstandene Guds Sønn, rede til og

meg rundt. Og... jeg, jeg sa, »Herre, hjelp ham, slik at han ikke vil gjøre dette.»

¹⁶⁸ Jeg...jeg var så lei meg. Den stakkars moren som sto der og lette etter babyen sin, og jeg viste at hun ikke latet som. Hun var en mor. Hun ville ha sprunget enhver annen gang. Hun ville ikke ha stått opp, med oss som dro forbi. Men der var noe i henne.

¹⁶⁹ Og jeg ventet, og jeg ventet, og geværet gikk aldri av. Vel, jeg undret meg, »Hva er det som er galt?» Og jeg ventet, så snudde jeg meg rundt ganske sakte. Og jeg så hjorten sto der ute, og fortsatt kikket på ham. Og jeg så på geværløpet, det gikk slik som *dette*. Han bare...han bare prøvde å holde siktet, og han kunne ikke gjøre det.

¹⁷⁰ Han kastet geværet ned på bakken, og så rundt på meg, og de store digre øynene hadde forandret seg. Tårene rant nedover kinnene hans. Han grep meg i bukseleggen og sa, »Billy, led meg til denne Jesus som du snakker om.»

¹⁷¹ Hva...hva var det? Han så noe virkelig. Ser dere? Den lille hjortemoren måtte fremvise en lojalitet, en virkelig lojalitet som fikk den ondskapsfulle jegeren der... som hadde det mest onde hjerte jeg noen gang har sett. Det var ikke en preken jeg prekte. Det var hva han så, noe som var ekte. Det var ikke noe påhengt. Det var ikke en forestilling. Det var en ekte mor som søkte etter babyen sin, og det ledet ham til Kristus. Han er en diakon i menigheten der nå, en vidunderlig Kristen, fordi han så noe som ikke var påhengt. Det var ikke noe komediespill. Det var ekte.

¹⁷² Å, broder, søster, hvis denne menighet, hvis dette folk, i kveld, dersom du og jeg! Der er noe ekte, ikke noe påhengt. Dere kan ha sett noe påhengt, men det er en virkelig ekte ting. Der er noe i mennesket som får ham til å leve for Gud. Der er en virkelig ekte Hellig Ånd i kveld, broder, som ikke er noe påhengt. Der er en virkelig ekte ting.

¹⁷³ Og hvor mange her inne ville like å være så mye Kristen, og så lojal til Kristus, (til) død, forfølgelse, og alt annet, du ville elske å være så mye Kristen som den hjorten var en mor? Ville dere, ville dere ikke like å være det? Jeg ville lengte etter å være den slags Kristen. Som det var med den Syroføniske kvinnen sist kveld, som var den slags Kristen. Denne lille dronning som vi taler om i kveld, var den slags Kristen; da hun så noe som var ekte, så var hun rede. Gud hjelp oss, i kveld, til å motta noe virkelig, Kristus. La os bøye våre hoder for bare et lite øyeblikk, mens vi ber.

¹⁷⁴ Jeg undres på, i bygningen, i kveld, om der er...om der er noen her, mens dere er virkelig stille, om der er noen her som ville ønske, og ikke

⁵⁶ Da denne lille gutten ble oppreist, var det sendt på nyhetene. De har ikke rock and roll og saker i Finland, eller de hadde ikke da. Det var bare nyheter og ting som var verdt å høre på radio. Og det hadde kommet helt ned til Russland. Dersom du bor i Russland, og førti miles fra ditt hjem, ditt fødested, så er du nødt til å ha visum for å vise din virksomhet. Og...et Jernteppe var rett...vi gikk ned til det, hvor maskingeværene var (å se) i gatene, rett utenfor Kuopio. Og den kvelden hadde disse nyhetene gått ned, og gatene var stappfulle med tusener på tusener av Russere.

⁵⁷ Her var disse kommunistiske soldater, de Russiske soldatene, (med) disse runde luene på; og seks små Finske gutter, rett etter den krigen, de hadde ikke blitt gamle nok til å barbere seg ennå, de var gutter med glatte ansikter; med store støvler på, store lange frakker, gående nedover gaten med disse sabler og ting, passet på slik at jeg kunne komme gjennom folkemassen, for å komme inn. Her sto disse Russere der. Da jeg kom forbi, så ble de oppmerksomme, holdt slik som det, og tårene rant nedover deres kinn. Og da jeg gikk forbi, så grep de disse Finske soldatene og klappet dem på ryggen, og klemte dem. Alt som får en Russer til å klappe en Finne, vil avgjøre kriger. De sa, »Dette vil vi motta, en Gud som kan reise opp de døde.»

⁵⁸ Det er hva som er i veien i kveld venner, nøyaktig. Hva som gjorde dem til kommunister, er fordi de geistlige har firt på Guds Ord. De har tatt alle pengene, og har ingen ting å gi tilbake i stedet, akkurat som en losje eller noe annet. Det er hva som er galt med verden.

⁵⁹ Så finner vi i Salomos dager, at alle samlet seg rundt denne store gaven som Salomo hadde fra Herren. Folket kom og gikk. Alle nasjonene fryktet for Israel. I stedet for å gå til krig mot dem, så brakte de fredsoffer. De var ikke så mye redd for deres mann, de var redde for at den Gud de hadde som de alle var i forening med.

⁶⁰ Å, for en ting det ville være for denne nasjonen, i kveld, om vi alle ville være i frykt for Gud, om vi alle respekterte Gud, og mottok Hans gave av den Hellige Ånd og samlet oss rundt Den, da ville hver menighet bryte ned sine trosbekjennelser og kaste dem ut døra, og komme seg ned til alteret og bli der inntil den Hellige Ånd kom for å identifisere Sitt Ord i de siste dager!

⁶¹ Noen av dem prøver å si, »Det er bare Jødene som får Det. Det er alt Det var for.»

⁶² Peter sa på Pinsefestens Dag, »Omvend dere, og la enhver av dere døpe seg i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse, og dere skal motta den Hellige Ånds gave; for løftet er til dere og til deres barn, og dem som er langt borte, endog så mange som Herren vår Gud skal kalle.» Så lenge som det er en

Sæd som venter i jorden for å bli kalt, så er det en Hellig Ånd for å kalle det til Det. Det stemmer. Det er fremdeles det samme.

⁶³ Men vi finner ut, at når Den kommer, så er Den forkastet. Det er grunnen til at nasjonen kommer under fordømmelse. Det er grunnen til at ting går slik de gjør i kveld.

⁶⁴ Og vi finner i Salomos tid at det ikke var så. Alle samlet seg rundt skjelningsgaven som Salomo hadde. Og nasjonene fryktet Gud. Og nyhetene spredde seg ut over alt, »Å, dere skulle komme til Israel, deres Gud har reist opp en gave iblant dem og de har gjort ham til konge. Og hans visdom, hans skjeling, er hinsides hva mennesker kan få til. Det er hinsides. 'det er i gudenes områder der nede,' ville hedningene si. Og vi forstår ikke hvordan det er, men Gud, deres Gud, har representert Seg Selv i en av deres troende. Og han, de har satt ham opp på en trone, og alle lytter på ham.» Dere vet, nyhetene spredde seg ikke ved televisjon, telefon, og så videre, det var fra leppe til øre.

⁶⁵ Til slutt kom nyhetene helt ned tvers over Sahara Ørkenen, hele veien inn i et lite land kalt for Saba. De hadde... Det var et hedningland. De hadde en liten dronning der nede, som uten tvil var en... en kjekk liten dame. Og nyhetene kom til henne, at, »Gud har gitt en stor vekkelse der oppe i landet Israel, og store ting finner sted. De har en mann der oppe som er salvet med Ånden til deres Gud, at endog hans visdom overgår hva enn et menneske kan tenke på.»

⁶⁶ Dere vet, »Tro kommer ved å høre, å høre Guds Ord.»

⁶⁷ Dette opprørte hennes lille hjerte. Hun begynte å tenke på det. Og nå, som hver eneste karavane kom forbi så ville den lille dronningen sende ut sine soldater, og si, »Jeg ønsker å snakke med den personen privat, dersom de kommer fra Israel.»

⁶⁸ »Ja, dronning, vi har vært oppe i Israel, og, å, det er fantastisk. Du skulle se det. Der er ingenting likt det. Det er forbi menneskers forstand. Alle er i en akkord, hver eneste en av dem er rundt den gaven deres Gud har gitt dem, og alle sammen tror det i en akkord. Å, det er den mest storslåtte ting, og ingenting blir holdt tilbake. Gud bare åpenbarer alle ting. Og hvis en hvilken som helst nasjon ville begynne over der på dem, så ville deres Gud åpenbare hvor de kom, og ...og de kunne legge seg i bakhold før de kom dit. Å, det var bare en stor vekkelse som pågår.»

⁶⁹ Og så vet dere, den lille dronningen begynte å bli hungrig etter å se den selv.

⁷⁰ Dere vet, der er noe med det, mennesket vet at han kommer fra et sted; og han er her, han vet ikke hvorfor han er her; og han drar et sted, og han vet

¹⁶⁰ Bert var foran meg og ledet veien, så jeg gikk bak ham. Og han bare satte seg ned på en måte, slik som *dette*. Snøen var veldig tørr. Han begynte å strekke seg tilbake, jeg trodde at han skulle til å spise smørbrødet og vi skulle skille lag derfra, for vi var langt høyt opp i fjellet da. Og han strakte seg tilbake *her*.

¹⁶¹ Og jeg begynte med å få tak i mitt smørbrød, og lette etter en plass å sette ned rifla mi. Og...og jeg skulle til å ta smørbrødet mitt, og jeg så meg rundt.

¹⁶² Han hadde tatt ut denne lille fløyten. Jeg tenkte, »Boy, det var et simpelt triks å gjøre dette.» Så tok han denne lille fløyten, og så på meg, med de firfisleøynene, og så opp på meg. Han tok den lille fløyten i sin munn, slik som *dette*. Og jeg sa, »Bert, du vil vel ikke gjøre en slik ting som det, vil du?»

¹⁶³ Han sa, »Ah,» og han blåste slik. Og, til min overraskelse, omtrent femti meter fra meg, rett over, sto ei stor dåkolle opp. Nå, en då er ei hjortemor. Og der var hun, hennes store brune øyne, og de ørene pekte opp. Hun, hun lyttet. Hun var en mor, og hennes baby ropte. Og uansett om resten av dem kom ut eller ikke, så var det noe i henne. Hun var en mor.

¹⁶⁴ Så Bert så slik som *dette*, og han blåste igjen ganske lavt. Og den hjorten gikk rett ut og inn i åpningen. Det er uvanlig, veldig uvanlig, å komme ut slik som det. Og hun så seg omkring, med det store hodet opp, hennes øyne så omkring.

¹⁶⁵ Etter en stund, da jegeren strakte seg opp og tok geværet, så hun jegeren. Vanligvis farer de opp, og borte er de, dere vet hvordan det er, kvitt. Men hun flyttet seg ikke. Hun bare sto og kikket på ham, bredsides, hadde snudd sitt hode og kikket. Du verden! Jeg tenkte, »Bert, du kan ikke gjøre det.»

¹⁶⁶ Hun, hun latet ikke som. Hun var ikke hyklerisk. Hun spilte ikke. Hun, (det) var født i henne, hun var en mor. Og den babyen, Hun brydde seg ikke om det kostet henne livet, det var i vanskeligheter, hun prøvde å finne den babyen. Den var i vanskeligheter. Hun var, instinktet i henne, hun var mor. Og hun så jegeren. Men hennes sinn gjaldt ikke jegeren, det var babyen hennes som var i vanskeligheter, den lille kalven.

¹⁶⁷ Og han dro sikringen ned på denne 3006 (riflen.) Åh, han var en dødelig skytter. Han senket den riflen ned. Jeg...jeg måtte bare snu hodet mitt. Jeg kunne ikke holde meg fra det. Jeg...jeg kunne ikke se på ham. (Jeg) tenkte, »et par minutter til så vil han blåse gjennom hennes lojale hjerte med denne 180 grain store kulen inni der. Og jeg...jeg...Han var slik en dødelig skytter. Han senket. Jeg tenkte, »Jeg kan bare ikke holde ut å se på det.» Jeg snudde

¹⁵¹ Og han elsket å være ond. Han kunne skyte dåkalver, det er en liten hjortebaby, bare for å få meg til å føle meg ille. Og han ville si, »Åh, din forkynner, du er som resten av dem. Du er en reddhare. Du ville bli en god jeger dersom du ikke var en forkynner.»

¹⁵² Jeg sa, »Jeg jakter på sjeler, Bert.» Og jeg sa, »Du har en som er fortapt.»

¹⁵³ Og han (sa), »Ah, ta deg sammen!» Han sa, »Billy, du er all right, men,» han sa, »ikke snakk til meg om slike ting.» Så han... han skjøt disse små hjortekalvene, og det bare for å få meg til å føle ille.

¹⁵⁴ Det er helt i orden å drepe en hjortekalv hvis loven sier så, størrelsen på kjønnnet, eller hva loven sier. Jeg var viltvokter i mange år. Men se, Abraham drepte en kalv og ga den som mat til Gud. Så det er ikke om å drepe en hjortekalv, om loven sier det. Men ikke bar å skyte dem, og bare la dem ligge der, for å opptre smart; det er galt, det er galt å gjøre så. Jeg bare sa dette for å rettferdiggjøre mine jaktbrødre her, ser dere, slik at dere kan se hva jeg prøver å mene.

¹⁵⁵ Legg merke til dette nå, at vi finner denne mannen. En dag dro jeg opp der, min hustru og jeg var sammen. Og...og han hadde laget seg en liten fløyte som blåste og lød akkurat som en liten baby hjort, dere vet, en liten rar breking som de gjør. Vel, så lenge...

¹⁵⁶ Jeg hadde arbeidet, og jeg hadde ikke blitt ferdig på tiden, i et møte, og jeg dro opp med ham for å jakte. Det hadde pågått en masse jakt, og første gang riflen smeller i det landet, disse whitetail...dere kan tenke at Houdini var en forsvinningsartist; han var bare en amatør mot dem. Det første som skjer, er at de alle gjemmer seg. Og hvis det er månelyst, så vil de gresse om natten; eller komme seg under noe småkratt, og de flytter ikke på seg.

¹⁵⁷ Da så vi den dagen, jeg sa, »Bert, du...du har vel ikke tenkt å bruke den fløyten?»

¹⁵⁸ Han sa, »Ah, din forkynner, du er en reddhare!» Han sa, »Ta deg sammen.»

¹⁵⁹ Og vi dro ut, vi la noen smørbrød i skjortene våre: og vi jakt... skulle jakte til omtrent middagstid, oppe på kanten av...av Presidential Range, og så skille lag og komme tilbake. Dersom vi fikk en hjort, så visste vi hvor den ville henge, vi ville gå og dra den ut, i løp av en dag eller to; henge den opp. Så det var omtrent, åh, fire tommer med snø, eller seks, noe likt det, det var en fin tid for spor. Og vi startet av sted, kom langs med, opp fjellet, ikke et spor, der var ikke en ting. Månen skinner om natten, og hjorten... [Tomrom på lydbåndet – Ed.]

ikke hvor han går. Og det er bare en Bok i verden som forteller oss hvem du er, hvor du kom fra, hva du er, og hvor du går, og det er Bibelen. Det er den eneste som forteller dere, og det er Guds Bok. Det er Gud Selv manifestert i ords form, kalt en Sæd, (Frø). Den Sæden i den rette slags jord vil produsere hvert et løfte Han ga, 'fordi det er Gud Selv. Men det må vannes ved tro for å få det til å skje, slik som ethvert frø. Spiren er i det. Det vet! Legg merke til nå.

⁷¹ Vi finner i dette, at den lille dronningen begynner å hungre etter Gud. Å, dersom...dersom Guds gave bare kunne skape en tørst i folks hjerter for Ham, slik det gjorde for henne.

⁷² Nå finner vi ut, slik at barna, de små fyrene, det er en hel rad av dem som sitter her og forskjellige steder, slik at de kan forstå, vi skal gi det som et drama for dem, så de forstår.

⁷³ Husk nå at hun var en hedning. Så for å kunne gjøre dette, og i å være en dronning, så måtte hun få tillatelse fra hennes hedenske prest, slik at hun kunne dra. Og jeg kan forestille meg å se henne dra over til ham og gi sitt løfte, og si, »Store hellige fader *så* og *så*, vi kjenner til at Israelittene har en vekkelse der oppe, og deres Gud representerer Seg Selv i form av en mann, ved en stor gave slik at han kjenner hjertets hemmeligheter. De forteller meg at Han er Ordet, og at Ordet er en skjelner av hjertets tanker. Og de sier at det opererer i en mann. Jeg ønsker å få din tillatelse, mest hellige fader, til å dra opp dit, gjøre en visitt og se for meg selv.»

⁷⁴ Vel, jeg kan forestille meg svaret som kommer tilbake til henne, »Vi har ingen samarbeide i den vekkelsen,» det er '(19) 64 versjonen av det. Men likevel, de... de sa, »De tilhører ikke vår denominasjon. De er ikke av vårt folk. Vi har ingenting å gjøre i den overhodet. Du skal ikke reise. De er ikke noe annet enn en gjeng med forskrudde typer. De hører alle slags rykter om dem, at de kom gjennom det Røde Hav, og den slags ting, men det er ikke noe med det. *Her* er vår store gud, ser du ham der han står ved siden av veggen? De var *slik* og *slik*, og så mange ganger har de gjort *så* og *så*.» Denne lille dronningen dro av sted forarget.

⁷⁵ Men dere vet, det er noe med det når Gud begynner å legge en hunger i et menneskelig hjerte. Der er bare ikke noen ting som kan stå i dets vei. Om det er samarbeide eller ikke, eller om der er noe som helst, hun må finne det Dette! Slik som jeg sa om den lille kvinnen i går kveld som var standhaftig og utholdene. Dere ser, Noe får tak i deg, og du får tak i Noe. Slik som Jakob, Guds sønn; Jakob, Guds sønn, fikk tak i Noe en natt, og Det fikk tak i ham; og han lot Det aldri dra før han oppnådde sin hensikt, (og ble) velsignet av Det. Dette, det er den virkelige ting. Og når mennesket etterligner noe, så vil

det aldri komme riktig ut. Men om du kan få tak i dette Noe, om dette Noe får tak i deg, da kommer det til å skje noe.

⁷⁶ Dersom du kom hit i kveld for helbredelse, og lar den Hellige Ånd få tak i deg, og du får tak i Den, da kommer du til å få hva du spurte om. Det finns ingen måte å holde deg fra det.

⁷⁷ (Om) dere kommer og tror at Jesus Kristus frelser, og der er en frelsende kraft som får tak i dere, og dere får tak i Den, da kommer dere til å bli frelst.

⁷⁸ Hvis dere tror på dåpen i den Hellige Ånd, og den Hellige Ånd får tak i dere, og Han døper deg, og dere får tak i Ham; dere behøver ikke å flytte dere fra stolen, så vil Han fylle deg med Sitt Nærvær rett der hvor du er. Akkurat som Han gjorde, »Mens Peter talte disse ord, så falt den Hellige Ånd på dem som hørte Det.» Noe fikk et tak!

⁷⁹ Noe fikk tak i den lille Syroføniske kvinnen vi talte om sist kveld. Uansett hvor mange hindringer hun hadde, så dro hun likevel. Noe fikk tak i denne lille dronningen som vi snakker om i kveld, en hedning. Den lille Syroføniske (kvinnen) var en Gresk, en hedensk avgudstilbeder. Men Noe fikk tak i dem, og de fikk tak i Noe.

⁸⁰ Der er alltid vanskeligheter på veien. Satan kaster alle ting i veien som han kan når han ser at en virkelig Guds bevegelse har begynt. Han vil gjøre det for dere. Han vil legge alle hindringer som han kan i din vei.

⁸¹ Husk, kvinnen hadde masse hindringer, men hennes tro hadde ikke noen. Tro har ingen hindringer. Det finns ingen ting som kan hindre den, uansett hva noen sier. Hvis du har det rette tak på Gud, og Gud har det rette taket på deg; da kan det stå førti doktorer der og fortelle deg at du dør, og du tror ikke et ord av det. Nei, sir. Slik som Akabs fire hundre sto imot; dersom du er en Mika, og har fått tak i Gud, og Gud har fått tak i deg, og du ser det stadfestet i Ordet, så er det ingen ting som kan stoppe deg. Du kommer til å stå der likevel, fordi Noe har fått tak i deg.

⁸² Det var åpenbart for den lille kvinnen, at det var en Gud et sted. Jeg kan se som hun leser disse Hebraiske bokrullene igjen, rullet dem sammen og la dem ned i krukken; og dro tilbake til den hedenske presten og sa, »Jeg vil fortelle deg noe, hellige fader. Det kan være så, de ting som du sier. Men se her, min bestemor tilba den avguden, hun leste den katekismen du har. Min oldemor leste den, og det er alt sammen om noe som har skjedd. Jeg har enda ikke sett en bevegelse av den. Men de forteller meg at de har noe der oppe som er ekte, og som beveger seg rett nå; ikke noe historisk, men noe som pågår nå.»

¹⁴⁴ Israel, det mest ubetenksomme de noen gang gjorde, var da de forkastet nåde, i Annen Mosebok 19, og tok loven. Og Datan tok det mest grusomste feiltrinn han noen gang tok, da han sa, »Der er flere ledere her inne enn deg Moses.»

¹⁴⁵ Og...og han hadde vert stadfestet at han var Guds manifesterte Ord. Han hadde tatt støv og vendt det til fluer. Og alt han hadde sagt var skjedd. Og Gud var med ham. En Ildstøtte hadde stadfestet, ved å henge over ham der, og fremdeles så ville de begynne med noe annet. Det er bare menneskelagd.

¹⁴⁶ Det er slik det er i dag. Det er dit menigheten har kommet. Å, den levende Guds menighet, ønsker dere ikke å se noe virkelig? [Forsamlingen sier, »Amen.» - Ed.] Noe virkelig!

¹⁴⁷ En liten fortelling før bønn for de syke. Jeg liker å jakte. Min mor, dere vet, er...hun...hennes mor har pensjon nå. Hun var en Cherokee Indianer. Jeg... min omvendelse tok aldri bort kjærligheten til skogene. Jeg elsker det. Det er hvor dere ser Gud. Det var ute i skogene jeg først så Gud. Der er hvor Han møter oss. Der er hvor Han taler. Der er hvor de syv Engler møttes. Fikk dere...på, »Mine Herrer, Hvilken Tid Er Det?»

¹⁴⁸ Broder Borders og jeg satt der forleden dag, da denne (gjenstanden) kom ned, en virvelvind ut av himlene, rev endog steinene ut, rett over hvor jeg sto der, hva Han sa. Og der, å, mange menn, Broder Southmann her inne et sted, en av...Terry, jeg tror over her, var tilstede på den tiden. Og de ting som du ser i ødemarken der ute! Jeg elsker og jakte. Jeg gjør det bare for å komme ut, ikke for å drepe viltet, men bare for å være i skogene.

¹⁴⁹ Jeg brukte å jakte med en kar oppe i New York, oppe i New Hampshire, var det. Han var en fin jeger. Hans navn var Bert. Han var en Engelskmann. Hans foreldre etablerte, eller hugget, hvor de kaller for Jefferson Notch, gjennom der, og over til Carrol Notch, og adskilte det i de tidligere dager. Det var en liten Indianer i ham også. Men han var en av de beste skyttere jeg noen gang har sett, og en av de beste jegere. Du behøvde aldri å bekymre deg ved å lete etter ham; han visste hvor han var hen. Jeg elsket å jakte på white-tail hjorten der oppe. Og de... Jeg dro opp hver høst for å jakte.

¹⁵⁰ Han var slik en fin jeger, men han var den grusomste (ondskapsfulle) mann jeg har møtt i mitt liv. Han hadde øyne som ei firfisle, og han bare...Det slaget, vet dere, slik som kvinnene prøver å male sine øyne i dag, lik en firfisle. Vel, han hadde faktisk slike øyne. Og det så ikke menneskelig ut for meg. Så jeg mislikte alltid å se på ham. Han hadde et slimete utseende, dere vet, med de øynene sidelengs.

virkelig ekte. Hun tjente Gud i resten av sine dager, for hun så noe som var ekte.

¹³⁹ Åh, venn, vi har sett så mange, »sluttet seg til denne trosbekjennelse, denne Muslim, *dette*,» hva enn det er, »kom til *dette*, og *det*, *dette*, og *det andre*,» og alle slags sensasjoner og ting. Sannelig burde verden være hungrig i kveld for noe ekte, å se noe som er virkelig. Ikke en mytisk klikk med strømmende blod, eller merker, eller olje, eller noe som ikke engang er Bibelsk; men en ekte Jesus Kristus Som lovet at Han ville leve i Sitt folk i de siste dager, og gjøre de ting som Han gjorde, noe som Skriften sier ville skje i disse siste dager.

¹⁴⁰ Alle disse små trosbekjennelser, »Vel, dersom dere kjente vår trosbekjennelse.» Dere, dere ser tilbake til hva Luther sa, en stor mann på sin tid. Sikkert. Ikke noe mer enn noen av disse kvinnene her, sytti fem år gamle, som prøver å være seksten, klipper håret sitt og går med shorts, og make... Enhver som kjører, og ser gjennom sladrespeilet (bilens bakspeil), har et vrak. Og det er hva som er i veien med menigheten i dag, den ser gjennom et sladrespeil, til hva det var. Ikke å undres over at den er ødelagt. Aldri...

¹⁴¹ Paulus sa, »Jeg jager mot målet, jeg jager, jeg går fremover.» Jeg vet at Mr. Moody var en stor mann, Mr. Wesley var en stor mann, Pinsebevegelsen, og Baptist-bevegelsen, de var store, men la oss jage mot målet, mot den seierspris som Gud fra det høye kalte oss til i Kristus Jesus.» Ikke se gjennom et sladrespeil, førte år bakover i tid. Se hva som er i kveld. Se hva Skriften lover i kveld. Han lovet dem i de dager, men vi lever videre over der nå. Vi går videre.

¹⁴² Og hva om Wesley ville ha sett tilbake og sett hva Luther sa? Men han så ikke på hva Luther sa, han så på hva Gud sa. Hva om Pinsebevegelsen så bakover mot Metodistene? Ser dere hvor dere ville ha vært? Der er dere, samme ting. Dere organiserte og trengte det ned, dere kan ikke bevege dere noe sted. Guds Ånd bare beveger Seg videre rett ut, og tar Den videre til et annet sted.

¹⁴³ Hver gang de gjør det, et menneskelagd system hvor dere blir opphisset slik som det, så er det igjen Koras motsigelse, hvordan Datan og dem ønsket å få en stor samling med mennesker og lage en organisasjon der ute. Gud sa, »Adskill deg selv, Moses, fra dem, og Jeg vil la jorden oppsluke dem.» Og det var et bilde på reisen i dag, og dere vet det, på veien til det lovede land. Og der var de. De kunne ikke tro det salvede Guds Budskap som bevegde seg videre, og de ønsket å begynne med noe selv. Det er alltid slik.

⁸³ »Se nå her,» ville han si, »mitt barn. Dersom du drar så må jeg bannlyse deg. Og du har ingenting med, som en dronning, å assosiere deg selv med slike mennesker som det der.» Den samme gamle djevel lever fortsatt.

⁸⁴ Det finns ingen bedre forsamling i verden, å komme inn til, enn en gjenfødt menighet fylt med den Hellige Ånd. Jeg bryr meg ikke om hvor det er, om det er i bakgaten, eller hvor enn det er. Det er den beste forsamling. Det er en Himmelsk gruppe, troende som tror på Gud.

⁸⁵ Hennes hjerte dunket tungt i forventning. Hun ville se. Hun hadde hørt om det. Hun visste ingenting om det, men hun ville se det. Og jeg kan høre henne si, »Vel, du kan bare ta navnet mitt ut av boken hvis du ønsker. Hva enn du sier, og de avgudene, og de bøkene og ting, jeg ser at du holder på og fortelle om noe. Det har aldri beveget seg. Jeg har aldri sett en bevegelse av det ennå. Jeg vil ha noe som er virkelig,» og hun gjorde seg i stand til å reise. Det er alt for ille at vi ikke har flere av disse små dronningene i dag! Riktig.

⁸⁶ Så vi finner ut nå, for at hun kunne dra, så brukte hun en meget god taktikk. Jeg vil at alle skal tenke på dette. Hun sa at hun ikke visste noe. Hun hadde lest bokrullene for å finne ut hva Jehova var, for å se om Han hadde virket i fordums dager. »Dersom det var så, da ville Han identifisere Seg Selv med denne mannen som de sa Han var, da var det Jehova. Og hvis det var Jehova, og Han var den sanne Gud, de levendes Gud, ikke en statue eller monument av en slags skapning som levde eller ikke levde; dette var en levende, tilstedeværende Gud rett nå,» så hun ønsket å gjøre seg klar til å dra. Hun sa...

⁸⁷ Hun pakket ned masse med penger. Hun tok gull, myrra og røkelse, og jeg antar (også) sølv. Hun hadde pakket kamelene fulle med det. Nå sa hun, »Jeg drar opp. Jeg skal se inn i det for meg selv. Og dersom det er slik, så vil jeg støtte det; hvis ikke, så vil jeg ikke ha noe med det å gjøre.»

⁸⁸ Dere vet, hun kunne ha lært Pinsefolket noe. Masser av dem støtter programmer som ler og gjør narr av dere. Dere støtter et program som går på luften, som gjør narr av de ting dere tror på. Det stemmer. Ja, sir. Fordi det lyder rett. Sikkert. »Det er en vei som for mennesket synes å være rett,» sa Jesus.

⁸⁹ Men legg merke til her, hun sa, »Hvis det ikke er (rett) da kan jeg bringe mine gaver tilbake.» Men hun dro for å se for seg selv, og bli overbevist. Hun hadde lest bokrullene, hun visste hva Jehova var, og hun ville se. Dersom Han var, så er Han, da er Han fremdeles Jehova.

⁹⁰ Det er godt i dag. Jesus Kristus er hva Han var, og Han vil alltid være. Han forandres aldri. Bibelen sier, »Han er den samme i går, i dag, ja til evig tid.»

⁹¹ Så finner vi denne lille kvinnen, snakket om hind- ringer, så kan kanskje dette kan ha kommet gjennom hennes tanker, »Husk, jeg må krysse ørkenen, og det er en veldig lang reise.» Mål det, fra Israel, fra Palestina og ned til Saba, tvers over Sahara Ørken. Det ville ta en kamel omtrent, tror jeg, karavanen, ville tatt dem nitti dager, tre måneders konstant reise, for å komme fra det ene stedet til det andre. Tre dager...tre måneder, å reise. Og bare tenk, hun dro over den hete ørkenen. Hun hadde dette i sine tanker, hun måtte gjøre det, over denne hete ørkenen, hele veien opp her, for å finne ut om dette i sannhet var Gud.

⁹² Ikke å undres over at Jesus sa, »Hun vil stå med denne genrasjon og fordømme den.» Hun hadde ikke en luftavkjølt cadillac. Enkelte mennesker her i Dallas vil ikke komme over gaten for å høre Det. Det stemmer. Ikke å undres over at hun vil stå (frem) i de siste dager! Men (folk) står over på et sted og kritiserer Det, alle andre steder gjør de det. (Han) sa, »Hun kom fra jorden ytterste ende for høre Salomos visdom, og, En større enn Salomo er her.» Legg merke til.

⁹³ Hun ble stilt ovenfor dette. Hun måtte antagelig reise om natten på grunn av heten i ørkenen. De direkte strålene fra solen på denne Sahara Ørken ville ta huden rett av deg, og der måtte hun kanskje reise om natten.

⁹⁴ En annen ting, husk på at hun var lesset ned med offergaver og ting. Ismaels sønner var rappfotede heste- ryttere. De var ørkenens ransmenn. Hvor lettvent det ville ha vært for Ismaels barn å komme inn som en flom, og hugge (ned) de to eller tre små evenukkene, og hennes små tjenestepiker; hugge dem ned og la dem ligge der, og dra av sted med ti ganger ti tusener av dollar i verdi av edelstener, foruten den kostelige røkelse og myrra, og saker hun brakte som en gave.

⁹⁵ Men det er noe med det, dersom ditt hjerte er bestemt på å se Gud! Noe har fått tak i deg, du kjenner ikke til noen farer, du kjenner ikke til noe nederlag. Der er noe, du kommer til å få det likevel, uansett hva vanskeligheten er.

⁹⁶ Helt sikkert så det ut som et opplegg for ransmenn. Hvem, som helst av dem kunne ha kommet, men hun hadde ikke tanker om noen fare.

⁹⁷ Hun hadde ikke tanke på om hun kunne stå opp og gå, som noen er redde for å stå opp fra en seng eller ei bære, eller noe, »Jeg vet ikke, jeg er redd for å gjøre det.» Hun hadde ikke den slags frykt. Noe hadde et tak på henne.

hadde møte hver dag. Tenk på det, de elsket å gå på møte hver dag. Så de, møtet begynte. Jeg kan forestille meg at den lille dronningen gikk langt bak og satte seg ned. Og etter en stund mens alle basunene lød, hymnene var sunget, og alt.

¹³² Etter en stund kom pastor Salomo ut, og satte seg ned. Å hvor alt folket aktet ham, fordi de elsket ham. Han var Guds tjener. Og (da) de kom ut, var der ikke en som sa, »Høh! Dersom han bare var *dette*, om han bare hørte til min gruppe!» Nei. Det var bare en gruppe, og det var dem. Så der var de.

¹³³ Og så finner vi ut at noen kom opp. Og det første dere vet, så åpenbarte Salomo hjertenes hemmelighet. Jeg kan se for meg den lille dronningen som sa, »Vent et øyeblikk nå,» ser dere, »du verden, dette lød ekte.» Den neste kom opp, samme ting. Åh, hennes lille hjerte begynte å hoppe. Hun undret seg.

¹³⁴ Så hun må ha fått et bønnekort, og ventet. Unnskyld det uttrykket; men, dere vet, bare for å komme med et poeng. Kanskje fikk hun tak i et kort, og hun ventet. En dag ble hennes kort ropt opp, og hun kom opp fremfor den Hellige Ånd som virket gjennom Salomo. Og Bibelen sier, »Intet var skjult for Salomo.» Den store Hellige Ånd åpenbarte alt som hun trengte å høre; Han åpenbarte det.

¹³⁵ Og her var den Hellige Ånd, Dens fylde i Jesus Kristus, gjorde den samme ting; og disse Fariseere sa, »Vis oss et tegn. Helbred denne mannen her ute. Gjør *dette*, og si *dette*. Og hva vil være *dette*, eller *det*. Dere ser, de forsto bare ikke.

¹³⁶ Denne lille dronningen sto der, og Bibelen sier at, »Ingenting ble holdt tilbake for Salomo.» Han åpenbarte alle ting som hun trengte å vite. Han fortalte henne alt om det.

¹³⁷ Og da det gjorde, så behøvde hun ikke å ta noen andres ord, hun hadde vaktet det og hun trodde det. Så snudde hun seg til forsamlingen, og hun sa, »Alt som jeg hørte, da jeg hørte det, forundret det meg. Men alt som jeg hørte er slik, og mer enn jeg hørte, er så.» Det var hennes tur, hun hadde sett det. Det hadde arbeidet på henne. Hun visste at det var ekte. Og hun sa, »Lovet være Herren din Gud som har gjort deg til Hans tjener. Lovet være...»

¹³⁸ Hva var det? Den stakkars lille kvinnen hadde levd der, (med) alle disse trosbekjennelser og avguder, og en gang i hennes hungrige hjerte... Enhver sann troende ønsker å se Gud i aksjon. Om Han noen gang var Gud, er Han fremdeles Gud. Hun så noe som var virkelig, ikke noe påhengt; (men)

¹²⁴ Han var Gud gjort kjød på jorden. Han var det stadfestende Guds Ord. Og disse som hungret kom. Dem som ikke hungret kunne ikke komme. Han sa, »Alle dem som Faderen har gitt Meg, vil komme.» Hvordan kan dere komme med mindre Han har gitt, blitt gitt?

¹²⁵ Legg merke til, vi finner at denne lille dronningen endelig hadde ankommet. Hun ventet ikke slik som disse folkene gjorde. Noen av dem fulgte henne.

¹²⁶ Der er alltid tre klasser av mennesker; troende, gjøre seg selv troende, og vantroe. Den vantroe vil stå opp og gå bort; den gjøre-seg-selv-troende vil holde seg rundt i lang tid. Det er hvor alle tre av dem var. Den vantroe, menneskemengden; den gjøre-seg-selv-troende, gruppen som dro sin vei til slutt. Men der var en ekte troende som ikke kunne forklare Det; de visste ingenting om Det, men de visste at Han var Ordet. Det avgjorde det!

¹²⁷ Der finner vi denne lille dronningen. Hun hadde brakt med seg masse med mat, og mange skiver med brød, og en masse saker. Hun brakte sitt telt og ting. Hun kastet sine ting ned fra kamelene, ute i gården, i tempelets forgård. Hun satte opp sine telt, og var der for å bli inntil hun var overbevist om det var rett eller galt.

¹²⁸ Uten tvil, dag etter dag, hadde hun lest disse Skrifter. Nattes tider, de måtte antagelig reise om natten. På dagtid ville hun sitte tilbake under palmetrærne, i oasen i ørkenen, og lese hva Jehova var, hva Han antatt skulle være. Nå ville hun kjenne Jehova. Om Han var i den mannen, så ville hun vite om Hans handlemåte, hun ville se om det var rett eller ikke. Så hun var helt orientert i Skriften.

¹²⁹ Hun dro ikke dit for å si, »Dersom han sier noe annet enn presten min sier, så vil jeg bare pakke mine kameler og dra bort.» Hun kom til å bli til hun var overbevist.

¹³⁰ Å, hvis menn og kvinner bare ville gjøre det i dag! Ta Skriften, og se om det er den Hellige Ånd for i dag eller ikke, se om disse ting som vi snakker om er forutsagt for denne time som vi er i. Men hun gjorde; det er grunnen til at Jesus sa hennes navn var ufeilbarlig... ikke ufeilbarlig, men det er udødelig. Hun vil stå frem på Dommens Dag og fordømme Dallas, Texas. Hun vil fordømme de Forente Stater på Dommens Dag. For hun kom fra jordens ytterste deler for å høre Salomos visdom; og se, en større enn Salomo er her, en oppstandene Jesus Kristus er her i kraften av Hans oppstandelse. Legg merke til.

¹³¹ Og hun satte opp sine telt. Jeg kan se det for meg den morgenen, for barnas skyld nå. Og klokken ringte, basunene lød, og møtet var i gang. De

⁹⁸ Og hvis Noe kan få tak på oss, på samme måte, så vil noe finne sted. Du kan ikke gjøre det før Dette får et tak i deg, det er best at du ikke prøver på det. Men når Det har et tak i deg, da vil det skje.

⁹⁹ Legg merke til, her er hun, hun tenkte aldri på hvor mange ransmenn det var i ørkenen.

¹⁰⁰ Eller, da hun kom opp der, ville hun bli mottatt eller ikke? Hun var av en annen denominasjon, dere vet, så ville hun bli mottatt, ville hun være velkommen i møtene? Hun var ikke spurt om å komme. Den Hellige Ånd arbeidet på henne for å komme, så Han var Den som ledet; for å tilfredsstille den følelsen hun hadde, at hun ønsket å vite.

¹⁰¹ Husk, det er ditt liv. Det var hennes liv. Du har bare en tid til å avgjøre det, og kanskje i kveld er din siste anledning. Om du vender deg bort fra Kristus, i kveld, kan det være at ikke får en ny anledning.

¹⁰² Og det kan ha vært hennes siste anledning. Hun var klar over det. Var hennes kalde formelle religion som hun hadde i orden, eller var der i sannhet en levende Gud? Hun hadde ikke sett noen ting i sin egen religion, men hun hadde hørt at det var Noe i den andre, og hun hadde lest om hva Han var. Hun ønsket å se. Det gjaldt hennes liv.

¹⁰³ Det er mitt liv i kveld. Jeg må se dette i øynene. Jeg må komme til Dommen, så må dere komme til Dommen. Det lønner seg for oss å sitte på våre seter, ligge i våre senger, eller hva vi er, og betrakte disse ting dypt. Fordi, dere vet ikke hvilken tid ditt kort kommer til å bli tatt ut av Guds reol der oppe, og dere må svare ved Dommen. Enten dere er et kirkemedlem, eller ikke, det har ingen ting med det å gjøre. Du kommer til å svare for det likevel, og det er best at dere er dødsens sikre på det. Sjekk dine opplevelser med Gud, og se om Noe virkelig har fått tak i dere, som bringer dere tilbake til Hans Ord, bort fra trosbekjennelser og former, og så videre. Han lovet det i de siste dager, »Der ville bli en snuing igjen, av barnas hjerter tilbake til fedrene.» Og vi tror det. Legg merke til, vi finner det i denne dag.

¹⁰⁴ Hun tok ingen tanker om frykt eller noe som kunne plage henne. Hun tenkte ikke på det. Tanken var at hun ønsket å finne ut om Det var ekte eller ikke, så over ørkenen dro hun. Og ikke... Hun hadde en hard tid i å gjøre det. Alle ting som dere har...

¹⁰⁵ Det er vanskeligheten, vi Pinsefolk, vi får bare alle ting gitt til oss, på et fat, alt vi ønsker. Pastoren kommer ikke bare en gang, »Jeg vil forlate Assemblies og slutte meg til The Church Of God.» Og dere vet, det er bare... vi er så dullet omkring!

¹⁰⁶ Det minner meg om en gammel sjøulk, en gang, som kom fra havet. Møtte ham, han sa, »Og en dikter dro ned, hadde aldri sett havet; han hadde skrevet om det, men aldri sett det. Den gamle sjøulken sa, Hvor går du min gode mann?»

¹⁰⁷ Han sa, »Jeg går til havet. Jeg er en dikter. Jeg har skrevet om havet. Jeg har lengtet etter å lukte saltet hav, og se dets store salte bølger springe omkring måkene som synger, og blå himmel som speiler seg selv i havet.

¹⁰⁸ Den gamle sjøulken dampet på pipa si fire eller fem ganger, så ned, og spyttet. Han sa, »Jeg var født på det for sytti år siden. Jeg ser ikke noe attraktivt med det.» Han hadde levd så lenge på det, inntil det ble vanlig.

¹⁰⁹ Det er hva det er med oss i kveld. Vi har levd i Guds Nærvær så lenge, til Det har blitt vanlig for oss. Vi burde vekke oss selv opp, og bli klar over at Jesus Kristus lever og har oppstått fra det døde.

¹¹⁰ Dette skulle bli en ny opplevelse for denne lille dronningen. Hun ga seg ikke. Hun ville se det. Sannelig ville hun ikke gi seg. Hun måtte være sta, for å forlate sin nasjon. Hun hadde all sin prestige som hun måtte forlate. Hva med alle hennes kortselskaper og alt som hun tilhørte, alle sy og strikkeringer, og ting som hun tilhørte, som en dronning, alle berømtetene som hun kjente? Hun ville bli til latter for den gruppen. Men hva forskjell gjorde det for henne? Det var hennes sjel.

¹¹¹ Det er deres sjel. Det er min sjel. Hva forskjell gjør det for Metodistene, Baptistene, Presbyterianere, eller Enhet, Tohet, Trehet, eller hva enn det er? Det er min sjel som er bekymret, det er din sjel som er bekymret. Det er Guds Ord som har blitt stadfestet.

¹¹² Vi finner henne, hun gjorde det ikke til noe forskjell for henne, hva noen andre sa, eller hennes berømteter, henne venner, om hun måtte forlate alt som var i verden. Dersom Det var virkelig, så var hun rede til å gå til Det. Hun ville gi sitt kongerike, alt annet. Hvis Det var virkelig, hun ønsket å finne Gud. Der var noe i hennes hjerte.

¹¹³ Vi finner ut, at over ørkenen kom hun. Endelig, dag etter dag, nitti dager, tre måneder, karavanen hadde endelig ankommet ved porten.

¹¹⁴ Hun kom aldri slik en masse folk gjør i møtene i dag. Mange kommer, og de sier, »Uh, jeg hører at de har fått, uh, noen fortalte meg at de hadde...Uh-huh. Vel, jeg drar over.» Og de sitter ned for bare en liten stund. Se på dem. Du ser dem over alt. De vil si, »Det første ord han sier som er imot min tro,» ut av døren, vekk er de. »Jeg skal aldri gå tilbake å høre en gang til.» Dere ser, de bare sitter ikke lenge nok. Slik er det.

¹¹⁵ Hva med Jesus, da Han satt fremfor Sine sytti der, Han hadde sytti og hele folkemassen? Han var en stor Mann. »Han var en Profet,» sa de, »den Gallileiske Profet.» En dag så Han på den store forsamlingen som sto omkring Ham, Han sa, »Dersom dere ikke eter Menneskesønnens kjøtt, og drikker Hans Blod, så har dere ikke liv i dere.»

¹¹⁶ Kan dere tenke dere doktorene som satt der ute, hva de sa om den Mannen? »Han vil gjøre vampyrer ut av oss. Drikke Hans Blod og ete Hans kjøtt?»

¹¹⁷ Han forklarte det aldri. Han behøvde ikke å forklare det. Han var nødt til å riste av Seg parasittene som var rundt Ham. I stedet for å dulle med dem, og sette deres navn i en bok, så ristet Han dem vekk. Han hadde ingen etterbruk av dem. Vi finner, at der var Han, Han sa, »Dersom...» Han forklarte det aldri.

¹¹⁸ Pass på, disse disiplene satt stille. De sa aldri en eneste ting.

¹¹⁹ Jeg ser doktoren og Fariseerne sier, »Se, Mannen er fra forstanden. Han er gal, vil ha oss til å skjære opp Hans legeme og spise det, og drikke Hans Blod? En menneskelig vampyr! Vel, vi, vi kan ikke gjøre noe slikt som det. Åh, det er sprøtt. Mannen er fra forstanden.» De gikk bort.

¹²⁰ Så kikket Han rundt til disse teologene som satt omkring Ham, de sytti, og Han sa, »Hva vil dere si når dere ser Menneskesønnen fare opp til Himmelen hvor Han kom fra?» Disse Doctors of Divinity, (teologiske doktorgrader – Red) så seg omkring, og sa, »Menneske- sønnen fare opp til Himmelen hvor Han kom fra? Vi kjenner Ham, vi har vert til stallen hvor Han var født. Vi har sett krybben hvor Han ble vugget i. Vi kjenner Hans mor. Vi...Han fisker med oss. Han jakter med oss. Han er her ute på fjellsidene. Han går med klær slik vi gjør, spiser mat. Og denne Menneskesønn, hvor kom Han fra? Han kom fra Nasaret. Dette er for mye for oss.» Av sted dro de. Han forklarte det ikke. Ser dere?

¹²¹ Han så, og kikket rundt på de tolv, og sa, »Vil dere også gå bort?»

¹²² De kunne heller ikke forklare det, men Noe hadde fått tak i dem. Dere ser, de visste! Det var da Peter sa disse minneverdige ord, »Herre, vi har sett Skriften bli stadfestet av Deg. Hvor skulle vi gå? Vi vet at Du har Livets Ord. Du er Livets Kilde. Vi er tilfreds med Dette.»

¹²³ Jesus sa, »Jeg valgte tolv av dere, og en av dere er en djevel.» Han hadde ikke noe blankt, polert noe, (eller) klappet dem på ryggen, og døpte dem i hemmelighet, eller noe annet.